

Krzysztof Jurek <https://orcid.org/0000-0003-4154-6416>

Dialogiczne Towarzystwo Naukowe – Społeczeństwo i Polityka

SPRAWOZDANIE Z II MIĘDZYNARODOWEJ KONFERENCJI NAUKOWEJ „KONTEKSTY POLITYKI SPOŁECZNEJ I PRACY SOCJALNEJ. POLITYKA – ZARZĄDZANIE – EDUKACJA”

W dniach 10–11 czerwca 2025 roku w Krakowie odbyła się II Międzynarodowa Konferencja Naukowa pod hasłem „Konteksty Polityki Społecznej i Pracy Socjalnej. Polityka – Zarządzanie – Edukacja”. Organizatorami wydarzenia były Instytut Zarządzania i Spraw Społecznych oraz Instytut Prawa, Ekonomii i Administracji Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie. Konferencja zgromadziła szerokie grono naukowców, praktyków oraz ekspertów z kraju i zagranicy, którzy w trakcie dwudniowych obrad wymieniali się wiedzą i doświadczeniami na temat współczesnych wyzwań oraz kierunków rozwoju polityki społecznej i pracy socjalnej. Patronat honorowy nad konferencją objęli: prof. dr hab. Piotr Borek – Rektor Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, oraz Łukasz Smółka – Marszałek Województwa Małopolskiego. Partnerem głównym wydarzenia było Województwo Małopolskie, a wsparcia organizacyjnego udzieliły między innymi Polskie Towarzystwo Polityki Społecznej, Polskie Stowarzyszenie Szkół Pracy Socjalnej oraz Stowarzyszenie Familiaris. Celem konferencji była interdyscyplinarna wymiana poglądów oraz analiza najnowszych trendów i praktyk w obszarze polityki społecznej, zarządzania oraz edukacji. Spotkanie stanowiło doskonałą platformę do dyskusji nad rolą instytucji publicznych i organizacji społecznych w kształtowaniu polityki społecznej oraz rozwoju kompetencji zawodowych w pracy socjalnej.

Organizację II Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Konteksty Polityki Społecznej i Pracy Socjalnej” powierzono doświadczonemu zespołowi ekspertów z Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie. Prace Komitetu Organizacyjnego koordynował przewodniczący prof. dr hab. Józef Młyński. Jego zastępcami byli prof. dr hab. Beata Ziębińska oraz prof. dr hab. Marek Klimek. Sekretariat konferencji prowadziły mgr Aleksandra Dudzik oraz mgr Edyta Pytel, dbając

o sprawny przebieg całego wydarzenia oraz kontakt z uczestnikami. W skład komitetu organizacyjnego weszli również: dr Ewelina Zdebska, dr Dominika Sozańska oraz dr Grzegorz Sudoł, których zaangażowanie i profesjonalizm przyczyniły się do wysokiego poziomu merytorycznego i organizacyjnego konferencji.

Konferencję uroczystie otworzył prof. dr hab. Piotr Borek, Rektor Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie. W przemówieniu okolicznościowym podkreślił znaczenie interdyscyplinarnego dialogu w obszarze polityki społecznej i pracy socjalnej, zwracając uwagę na rosnące wyzwania społeczne współczesnego świata oraz konieczność poszukiwania efektywnych rozwiązań zarządczych i edukacyjnych. Rektor zaznaczył również rolę uniwersytetu w kształtowaniu kompetencji przyszłych specjalistów oraz wspieraniu badań naukowych, które mają realny wpływ na jakość życia społecznego. Jego słowa stanowiły inspirujące wprowadzenie do dalszych debat i prezentacji podczas konferencji.

Profesor dr hab. Julian Auleytner z Uczelni Korczaka w Warszawie przedstawił referat pt. „Nierozwiązane problemy społeczne współczesnej Polski”. W swoim wystąpieniu zwrócił uwagę na kluczowe wyzwania, które nadal utrudniają efektywne funkcjonowanie systemów wsparcia społecznego w Polsce. Omówił między innymi kwestie związane z nierównościami społecznymi, wykluczeniem społecznym oraz trudnościami w adaptacji polityk społecznych do dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości społeczno-ekonomicznej. Prelegent podkreślił potrzebę pogłębionych badań interdyscyplinarnych oraz wdrażania innowacyjnych rozwiązań, które mogą przyczynić się do zmniejszenia społecznych napięć i poprawy jakości życia obywateli.

Profesor dr hab. Jerzy Krzyszkowski z Uniwersytetu Jana Długosza w Częstochowie zaprezentował referat pt. „Wybrane aspekty zarządzania w polityce społecznej, pomocy społecznej i pracy socjalnej czasów ryzyka”. Zwrócił w nim uwagę na specyfikę zarządzania w sektorze polityki społecznej w obliczu niepewności i dynamicznych zmian społeczno-ekonomicznych. Omówił wyzwania, jakie niosą ze sobą tak zwane czasy ryzyka, oraz konieczność wdrażania elastycznych i innowacyjnych strategii zarządczych, które umożliwiają skuteczne reagowanie na kryzysy społeczne i potrzeby beneficjentów pomocy społecznej. Prelegent podkreślił także rolę współpracy międzysektorowej oraz profesjonalizacji pracy socjalnej jako kluczowych elementów zwiększających efektywność systemów wsparcia.

Profesor dr hab. Jacek Sroka z Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie oraz Sieci Badawczej Łukasiewicz-ITECH Instytutu Innowacji i Technologii zaprezentował referat zatytułowany „Transfer wiedzy i technologii – brzmi interesująco, ale czy to w ogóle jest istotne dla polityki społecznej?”. W wystąpieniu prelegent podjął próbę przełamania tradycyjnych schematów myślenia o polityce społecznej, wskazując na rosnące znaczenie innowacji technologicznych oraz efektywnego transferu wiedzy w kształtowaniu nowoczesnych rozwiązań społecznych. Profesor Sroka argumentował, że technologia i wiedza mogą stanowić narzędzia wspierające zarządzanie polityką społeczną oraz usprawniać procesy pracy

socjalnej, przyczyniając się do zwiększenia skuteczności interwencji społecznych i poprawy jakości życia obywateli.

Kolejna sesja plenarna skoncentrowała się na istotnych zagadnieniach związanych z bezpieczeństwem społecznym, przeobrażeniami demograficznymi oraz rolą edukacji w kontekście współczesnych wyzwań społecznych. Referaty wygłoszone przez wybitnych specjalistów z różnych ośrodków naukowych ukazały wielowymiarowość problematyki i jej znaczenie dla polityki społecznej oraz pracy socjalnej.

Profesor dr hab. Janusz Gierszewski (Uniwersytet Pomorski w Słupsku) w wystąpieniu pt. „(Nie)widoczne zagrożenie? Starzenie się społeczeństwa w logice sekurytyzacji” zwrócił uwagę na postrzeganie procesu starzenia się społeczeństwa jako potencjalnego zagrożenia i potrzeby jego właściwej interpretacji w polityce społecznej.

Profesor dr hab. Bogusław Jagusiak (Wojskowa Akademia Techniczna w Warszawie) omówił rolę instytucji edukacyjnych w budowaniu odporności społecznej w referacie „Edukacja na rzecz bezpieczeństwa społecznego”.

W wystąpieniu „Starzejące się społeczeństwo a wyzwania pracy socjalnej” prof. dr hab. Anna Kanios (Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie) wskazała na konieczność adaptacji praktyk pracy socjalnej do zmieniających się potrzeb demograficznych.

Profesor dr Maria Zrałek (Akademia Humanitas w Sosnowcu) podjęła temat dłuższego życia w referacie „Coraz dłuższe życie – klęska czy wyzwanie”, analizując zarówno korzyści, jak i potencjalne trudności związane ze wzrostem długości życia.

Doktor hab. Małgorzata Stochmal (Uniwersytet Wrocławski) przedstawiła krytyczno-realistyczną perspektywę badań nad edukacją w referacie „Przechodni świat wiedzy a nieprzechodni świat bytu”.

Profesor dr hab. Teresa Zbyrad (Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie) w referacie „Kryzys jednostki – kryzys rodziny wyzwaniem dla poradnictwa rodzinnego i terapeutycznego” omówiła wpływ kryzysów indywidualnych i rodzinnych na system wsparcia społecznego.

Na zakończenie sesji prof. dr hab. Joanna Szczepaniak-Sienniak (Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu) poruszyła temat pracy i uprawnień do świadczeń społecznych, podkreślając znaczenie prawidłowego funkcjonowania systemów wsparcia dla osób aktywnych zawodowo.

Sesja plenarna II dostarczyła uczestnikom szerokiego spektrum refleksji i praktycznych wniosków, które będą miały duże znaczenie dla dalszego rozwoju polityki społecznej, pracy socjalnej oraz edukacji w kontekście zmieniającej się rzeczywistości demograficznej i społecznej.

Drugi dzień konferencji poświęcony był zagadnieniom liderstwa, zarządzania oraz wyzwaniom współczesnej edukacji i pracy socjalnej. W trakcie sesji zaprezentowano szereg wystąpień o charakterze interdyscyplinarnym, które łączyła refleksja nad rolą jednostki i instytucji w procesach zarządczych i społecznych.

Profesor dr hab. Norbert G. Pikuła z Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie otworzył dzień referatem pt. „Kiedy stajesz się Liderem?”, w którym analizował kluczowe cechy i momenty rozwoju osobistego prowadzące do przyjęcia roli lidera w różnych kontekstach społecznych i zawodowych.

Profesor dr hab. Agnieszka Rzepka z Politechniki Lubelskiej przedstawiła wyniki badań własnych dotyczące „Lidera inkluzywnego w firmach rodzinnych”, podkreślając znaczenie inkluzywnego stylu zarządzania jako czynnika wspierającego rozwój oraz stabilność przedsiębiorstw rodzinnych.

W referacie „Zarządzanie uczelnią w dobie zaawansowanej transformacji cyfrowej” prof. dr hab. Łukasz Sułkowski z Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie omówił wyzwania, jakie stawia cyfryzacja wobec struktur i procesów akademickich, wskazując na konieczność adaptacji strategii zarządzania uczelniami do nowej rzeczywistości.

Profesor dr hab. Joanna M. Łukasik z Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie zaprezentowała temat „Zarządzanie rozwojem osobistym kadry akademickiej”, podkreślając znaczenie systematycznego wsparcia i doskonalenia kompetencji nauczycieli akademickich.

Międzynarodowy wymiar konferencji podkreślił prof. dr hab. Valentin Constantinov z „Ion Creangă” State Pedagogical University w Kiszyniowie (Republika Mołdawii), który w referacie „Management and social education for a sustainable democracy in the context of the European Integration of the Republic of Moldova” przedstawił wyzwania i strategie edukacji społecznej oraz zarządzania na rzecz zrównoważonej demokracji.

Profesor dr hab. Józef Młyński z Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie zaprezentował wyniki badań małopolskich w wystąpieniu „Zarządzanie zasobami ludzkimi w pracy socjalnej – rola managera w efektywnym wsparciu rodzin”, podkreślając znaczenie kompetentnego kierownictwa w sektorze pomocy społecznej.

W wystąpieniu „Bezrobocie jako «kwestia społeczna» transformacji gospodarczej w świetle enuncjacji Konferencji Episkopatu Polski” prof. dr hab. Marek Dełong z Politechniki Rzeszowskiej odniósł się do społecznych skutków bezrobocia i jego miejsca w dyskursie etycznym i społecznym.

Z kolei prof. dr hab. Monika Dorota Adamczyk z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II podjęła temat barier w edukacji osób starszych, obalając popularne mity i ukazując fakty dotyczące możliwości edukacyjnych tej grupy społecznej.

Panel „Bezpieczeństwo i społeczeństwo obywatelskie” zgromadził ekspertów reprezentujących różnorodne dziedziny naukowe, którzy poruszyli kwestie związane z funkcjonowaniem samorządu, edukacją obywatelską, bezpieczeństwem oraz inkluzją społeczną.

Profesor dr hab. Marek Klimek (Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie) przedstawił wykład pt. „Samorząd terytorialny a społeczeństwo

obywatelskie”, w którym wskazał na kluczową rolę samorządu w stymulowaniu aktywności obywatelskiej oraz budowaniu kapitału społecznego na poziomie lokalnym.

Magister Krzysztof Jurek z Dialogicznego Towarzystwa Naukowego „Społeczeństwo i Polityka” w Krakowie zaprezentował „Lekcje obywatelskie jako współczesne narzędzie wspomagające partycypację lokalną wśród uczniów szkół średnich i podstawowych na terenie Krakowa”, podkreślając znaczenie edukacji obywatelskiej w kształtowaniu świadomych i aktywnych obywateli.

Profesor dr hab. Jan Maciejewski (Uniwersytet Wrocławski) omówił uwarunkowania bezpieczeństwa w niepewnych czasach z perspektywy socjologicznej, wskazując na zmieniające się wyzwania, jakie stoją przed współczesnym społeczeństwem.

Doktor inż. Maciej Fijałka (Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie) zwrócił uwagę na rolę prewencji kryminalnej w budowaniu zaufania społecznego, analizując wyzwania zarządcze w relacjach między grupami dyspozycyjnymi a obywatelami.

Doktor Katarzyna Gucwa-Porębska (Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie) zaprezentowała przykłady dobrych praktyk środowiskowych dotyczących inkluzji społecznej osadzonych i ich rodzin, podkreślając znaczenie wsparcia reintegracji społecznej.

Doktor Joanna Wójcik-Chodorowska z Akademii WSB omówiła znaczenie i rolę dyskursu doceniającego w zarządzaniu pozytywną zmianą organizacyjną na przykładzie formacji militarnej, wskazując na potencjał pozytywnej komunikacji w budowaniu efektywnych zespołów.

Magister Edyta Pytel (Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie) przedstawiła wyniki badań dotyczących percepcji społecznej skuteczności podsystemów bezpieczeństwa społecznego w Polsce oraz implikacje tych wyników dla zarządzania publicznego.

Panel „Educational Innovation and Challenges” zgromadził specjalistów z „Ion Creangă” State Pedagogical University of Chişinău, którzy zaprezentowali nowatorskie podejścia i metody w edukacji, podkreślając jej rolę w promowaniu różnorodności kulturowej, rozwoju kompetencji cyfrowych oraz adaptacji społecznej uczniów.

PhD Tamara Munteanu przedstawiła referat „Promoting Cultural Diversity Through Education: A Synergistic Approach to Family-School Collaboration”, w którym omówiła znaczenie współpracy między rodziną a szkołą jako kluczowego elementu wspierającego inkluzję i szacunek dla różnorodności kulturowej.

Associate Prof. PhD Andrei Braicov i Assoc. Prof. PhD Ilona Popovici zaprezentowali „Pedagogical Model for Developing Digital Communication Skills in Education for Social Policy and Social Services”, podkreślając rosnącą rolę kompetencji cyfrowych w kształceniu przyszłych pracowników społecznych.

Associate Prof. PhD Afanas Dorin oraz Brigalda Arina przedstawili innowacyjne zastosowanie technologii dronów w nauczaniu matematyki, ukazując pedagogiczno-technologiczny wymiar tego narzędzia i jego wpływ na efektywność procesu edukacyjnego.

Associate Prof. PhD Veverița Tatiana omówiła wykorzystanie blogów i stron internetowych w rozwijaniu kompetencji zawodowych w dziedzinie pracy socjalnej, wskazując na nowoczesne formy aktywności edukacyjnej i komunikacyjnej.

Associate Prof. PhD Valentina Mislîchi oraz Full Prof. dr hab. Diana Antoci przedstawili teoretyczne i prakseologiczne perspektywy oceny społecznej adaptacyjności uczniów, podkreślając potrzebę kompleksowego podejścia do ewaluacji tych procesów.

Associate Prof. Elena Puzur omówiła wpływ ciągłych zmian na psychospołeczną adaptację osobowości, wskazując na wyzwania, jakie stoją przed jednostkami w dynamicznie zmieniającym się środowisku edukacyjnym i społecznym.

MA Lilia Constantinov zaprezentowała strategię nauczania słownictwa jako narzędzie wspierające inkluzję społeczną w wielokulturowych środowiskach edukacyjnych, podkreślając rolę języka w budowaniu integracji i zrozumienia międzykulturowego.

Panel „Educational Innovation and Challenges” pokazał wachlarz nowoczesnych metod i narzędzi pedagogicznych, które odpowiadają na współczesne wyzwania edukacyjne oraz społeczne, wskazując na konieczność ciągłego rozwoju i adaptacji systemów edukacji.

Zakończenie II Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Konteksty Polityki Społecznej i Pracy Socjalnej” było okazją do podsumowania licznych refleksji i dyskusji, które odbyły się podczas dwóch dni obrad. Warto podkreślić, że na konferencji zjawilo się ponad 80 uczestników nie tylko z Europy, ale również spoza niej, a ci, którzy nie mogli przybyć osobiście, przedstawili swoje referaty w trybie zdalnym. Uczestnicy zgodnie podkreślili wartość interdyscyplinarnego podejścia do zagadnień polityki społecznej, zarządzania oraz edukacji. Prezentowane referaty i panele pokazały złożoność wyzwań społecznych współczesności, takich jak starzenie się społeczeństwa, bezpieczeństwo czy transformacje cyfrowe. Szczególną uwagę zwrócono na rolę liderów i menedżerów w efektywnym wspieraniu rodzin i społeczności lokalnych. Wiele wystąpień podkreśliło znaczenie edukacji obywatelskiej i innowacji pedagogicznych jako fundamentów rozwoju społeczeństwa obywatelskiego. Dyskusje wzbogaciły wiedzę o najlepszych praktykach w zakresie pracy socjalnej, prewencji kryminalnej oraz inkluzji społecznej. Międzynarodowy charakter konferencji pozwolił na wymianę doświadczeń i perspektyw z różnych krajów, co z pewnością przyczyni się do dalszego rozwoju badań i praktyk. Organizatorzy podziękowali prelegentom, uczestnikom oraz partnerom za zaangażowanie i wkład merytoryczny. Podkreślono również znaczenie współpracy między instytucjami naukowymi a praktykami działającymi w obszarze polityki społecznej. Konferencja stała się platformą inspiracji do nowych inicjatyw

badawczych i projektów społecznych. Uczestnicy wyrazili nadzieję na kontynuację takich spotkań w przyszłości. Zamknięcie wydarzenia przebiegło w atmosferze satysfakcji i wzajemnego szacunku. Organizatorzy zapowiedzieli, że kolejna edycja konferencji odbędzie się za dwa lata, kontynuując misję integracji środowisk naukowych i praktycznych na rzecz lepszej polityki społecznej.